

flyttet til en ny § 297, idet den eksisterende § 297 om urigtige angivelser om et selskabs økonomiske stilling, der ikke ses at være anvendt i retspraksis, samtidig foreslås ophævet (lovforslagets § 1, nr. 6).

Lovforslaget indeholder desuden forslag til en ændret formulering af straffelovens § 302, der er en overbygningsbestemmelse vedrørende særlovgivningens bestemmelser om regnskabs- og bogføringsforpligtelser. Bestemmelsen foreslås ændret i overensstemmelse med systematikken i den gældende bogføringslov. Samtidig foreslås bestemmelsen ændret, således at overtrædelse af bogføringslovens regler om bl.a. edb-bogføring med sikkerhed er omfattet af bestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 7).

Lovforslaget indebærer endvidere, at retsplejelovens bestemmelser om klageadgang til justitsministeren afskæres på to områder, hvor den nuværende klageadgang vurderes at være uhensigtsmæssig.

Det drejer sig for det første om klager over de afgørelser, som Rigspolitichefen træffer i dennes egenskab af central ansættelses- og personalemyndighed for politiets ikke-juridiske personale, dog ikke i sager om disciplinærfølgning og i andre sager, hvor der er truffet afgørelse om afsked (lovforslagets § 4, nr. 2).

Dernæst drejer det sig om klager over de afgørelser om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, som efter de gældende regler træffes af Rigsadvokaten i 1. instans, jf. retsplejelovens § 1018 e, stk. 4. I forlængelse heraf foreslås en ændring af kompetencefordelingen mellem statsadvokaterne og Rigsadvokaten, således at statsadvokaterne som udgangspunkt tillægges kompetencen til at træffe afgørelse i 1. instans i alle sager om erstatning efter retsplejelovens kapitel 93 a (lovforslagets § 4, nr. 6).

Endelig indeholder lovforslaget visse ændringer af spillekasinoen og henblik på at gennemføre dele af 2. hvidvaskningsdirektiv (lovforslagets § 5). Hvidvaskningsdirektivet er – med undtagelse af spillekasinovirksomhed – gennemført i dansk ret ved lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, jf. herved lovbeholdt nr. 129 af 23. februar 2004.

Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet har i betænkning nr. 1447/2004 om hvidvasklovgivningen stillet forslag om en række ændringer i hvidvaskningslovgivningen, herunder at hvidvaskningsloven udvides til at omfatte spillekasinoper. Betænkningen er i august 2004 sendt i høring. Den videre behandling af betænkningens forslag er herefter overgået til Økonomi- og Erhvervsministeriet, idet udvalgets forslag vedrører Økonomi- og Erhvervsministeriets lovgivningsområde.

EU-kommissionen har den 30. juni 2004 fremsat forslag til et nyt hvidvaskningsdirektiv, som især skal sikre, at en række nye rekommandationer om hvidvaskning fra Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) bliver gennemført ensartet i medlemsstaterne.

Når resultatet af disse nye initiativer på hvidvaskningsområdet foreligger, vil Justitsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet tage stilling til, om den fremtidige regulering af hvidvaskning for spillekasinopers vedkommende bør indgå i den generelle hvidvaskningslovgivning i modsætning til i dag, hvor området er reguleret i spillekasinoen.

Fristen for at gennemføre 2. hvidvaskningsdirektiv er imidlertid fastsat til den 15. juni 2003. På den baggrund finder Justitsministeriet det nødvendigt at gennemføre de nødvendige tilpasninger i spillekasinoen på nuværende tidspunkt i stedet for at afvente de forestående generelle initiativer på hvidvaskningsområdet.

2. Berigelseskriminalitet rettet mod offentlige midler

2.1. Gældende ret

Som omtalt under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 1.1. indeholder lovgivningen ikke i dag en samlet straffebestemmelse, der omfatter alle former for berigelseskriminalitet rettet mod offentlige midler. Denne form for kriminalitet er derfor i dag undergivet en meget usædvanlig strafferetlig beskyttelse.

Hvis særlovgivningen indeholder en straffehjemmel, vil det i nogle tilfælde betyde, at der kun kan straffes efter straffebestemmelser i den pågældende særlov, idet særlovgivningen antages at gøre udtømmende op med mulighederne for straf. Særlovgivningen indeholder typisk et strafmaksimum på fængsel i 2 år, uanset forholdets grovhed.

For andre overtrædelsers vedkommende antages særlovgivningen ikke udtømmende at gøre op med strafansvaret, hvorfor forholdet efter omstændighederne kan henføres til straffelovens bestemmelser om berigelsesforbrydelser - typisk § 279 om bedrageri, der har en strafferamme på fængsel indtil 8 år.

Visse særlove indeholder ikke en straffebestemmelse, hvorfor overtrædelser altid uanset grovhed vil blive henført under straffeloven - typisk § 279 om bedrageri.

Endvidere er der for visse overtrædelser af skatte-, moms- og toldlovgivningen en såkaldt overbygningsbestemmelse i straffelovens § 289, der omfatter grove overtrædelser af de særlovsbestemmelser, der nærmere er opregnet i bestemmelsen, jf. herom nedenfor un-